

Onrust

Niet met 57 jaar, maar op je 60e stoppen met nachtdiensten. Dat is een van de werkgeversvoorstellen voor de cao UMC-onderhandelingen. Sinds januari 2018 zijn de Nederlandse Federatie van Universitair medische centra (NFU) en de vakbonden met elkaar in gesprek over een nieuwe cao. Nou gaan die onderhandelingen nooit zonder slag of stoot, maar het nachtdienstcriterium stuit deze keer op wel heel veel verzet. Niet alleen bij de bonden, maar ook bij individuele verpleegkundigen, die hun woedende reacties op dit voorstel postten op Nursing.nl. En terecht. Want de reden voor het voorstel is ook allesbehalve logisch. De werkgeversorganisaties willen de leeftijdsgrens voor de nachtdienst oprekken, zodat de nachtdiensten verdeeld worden over een grotere groep verpleegkundigen. Op dit moment zouden veel nachtdiensten volgens de werkgevers op de schouders van jongeren terecht komen, wat hen uit de zorg kan 'jagen'. Want die zouden dat niet kunnen combineren met de zorg voor een gezin. Tsja, je vraagt je soms af wie dit soort voorstellen bedenkt...

Ik kan heel veel redenen verzinnen waarom jongeren de zorg verlaten, maar ik geloof niet dat de nachtdienst daar één van is. En al helemaal niet vanwege het gezin. Toegegeven, praktisch is het niet altijd. Maar als je de jonge verpleegkundige met een gezin het gemakkelijk wilt maken, zorg dan voor goede kinderopvang of iets dergelijks. Dat kost geld, ik weet het, maar los het probleem niet op door meer druk te leggen op de

schouders van een ander. Bovendien, nu is het zo dat verpleegkundigen vanaf 57 jaar niet meer in de nachtdienst hoeven te werken, als ze dat niet meer willen. Voor velen is dat een mooi vooruitzicht. Dat ontnem je die jongere verpleegkundige ook weer. Dus of je ze op deze manier op de lange termijn voor de zorg behoudt, of ernaar toe trekt, is nog maar de vraag.

Het is in deze tijd van tekorten in ieder geval geen aantrekkelijke arbeidsvoorwaarde. Ik verwacht eigenlijk niet dat dit voorstel er door komt, maar het geeft wel weer onrust.

Al is deze niet te vergelijken met de onrust die nu in Vlaanderen heerst rond de IFIC. IFIC is een nieuw loonmodel voor honderdduizenden verpleegkundigen en ander zorgpersoneel, waar vakbonden en werkgevers jarenlang over hebben onderhandeld. Het uitgangspunt is dat niet meer naar de opleiding(en) wordt gekeken, maar naar functies. Dat moet leiden tot één duidelijk systeem over instellingen heen. Uiteindelijk is het de bedoeling dat de nieuwe barema's (salarisschalen) de aantrekkelijkheid van de sector verhogen. Maar het lijkt erop dat dit voor zowel de Vlaamse als Nederlandse situatie nog altijd de allergrootste uitdaging blijft. We hebben nog een lange weg te gaan.

Alexia Hageman

Hoofdredacteur Nursing
Alexia.Hageman@bsl.nl

